

WYSTĄPIENIE PATA COXA, PRZEWODNICZĄCEGO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

W imieniu Parlamentu Europejskiego mam ogromną przyjemność powitać Państwa w naszej siedzibie, miejscu, gdzie narodziła się idea Konwentu. Przypominam to, ponieważ życzymy Wam wielkiego sukcesu i wiemy, że sukces ten będzie miał wielu ojców.

W październiku 2000 r., przed zawarciem Traktatu Nicejskiego, Parlament Europejski głosował nad raportem o konstytucjonalizacji traktatów europejskich i wezwał do zwołania Konwentu. Wówczas myśleliśmy, że Konwent jest instytucją pożądaną, po Traktacie Nicejskim zaś Parlament Europejski doszedł do wniosku, że Konwent jest wręcz koniecznością. W dziejach reformy traktatów europejskich dzisiejszy dzień jest dniem decydującego i rewolucyjnego kroku naprzód dla europejskiej demokracji i europejskiego parlamentaryzmu. Konwent walczy o otwartość i przejrzystość, o innowacyjność i kreatywność.

Pięćdziesiąt lat temu pokolenie przywódców europejskich – po wyniszczającej wojnie, która podzieliła nasz kontynent – jasno widziało ówczesną rzeczywistość, miało jednak odwagę marzyć o innej jej postaci. Odwaga tych polityków wynikała z ich przekonań europejskich. Otworzyli oni Europie drogę do zgody i postępu, którą nikt jeszcze wcześniej nie stąpał. Jesteśmy spadkobiercami tego dziedzictwa i dalekowzroczności tych ludzi. Dzisiaj my, Europejczycy naszego pokolenia, zostajemy tu wezwani, aby odpowiedzieć na wezwanie służenia Europie. Jestem szczególnie zadowolony z faktu, że w kategoriach reprezentacji ten Konwent jest prawdziwie kontynentalny. Witam przy tym konstytucyjnym stole przede wszystkim naszych przyjaciół i kolegów z krajów kandydujących. Stojące przed nami i przed Wami wyzwanie jest również wyzwaniem pokoleniowym:

- w określonym miejscu i czasie musimy zdefiniować i przededefiniować współczesny cel publiczny Europy, jej wartość dodaną i obowiązki globalne;
- musimy wyznaczyć mapę naszej marszruty naprzód;
- musimy sprawić, by to, co robimy, było efektywne, otwarte i demokratycznie usprawiedliwione, a przede wszystkim ważne w istotny sposób dla życia naszych narodów.

Parlament Europejski przywiązuje szczególną wagę do dialogu z obywatelami i społeczeństwem obywatelskim. Pragniemy, abyście byli nie tylko Konwentem, który mówi, ale także takim, który słucha. Naszym szczerym życzeniem jest, aby niniejszy Konwent wyznaczył drogę prowadzenia stałego dialogu z naszymi narodami, partnerami społecznymi, społeczeństwem obywatelskim, państwami oraz regionami.

Dzięki zastosowaniu metody parlamentarnej Wasza praca będzie widoczna na forum publicznym, będzie prowadzona na oczach społeczeństw i jednocześnie prezentowana w Internecie, poprzez przesyłanie obrazu wideo na stronę internetową Parlamentu Europejskiego. Jest to znak bardziej otwartej Europy, do zapewnienia której zostaliście wezwani.

Rozważając naszą wspólną przyszłość, powinniśmy uszanować to, co w przeszłości służyło najlepszym interesom Europy. W kwestiach równowagi instytucjonalnej i prerogatyw Parlament Europejski podkreśli potrzebę ich rozważnego utrzymania, nie zachowując się jednocześnie w sposób konserwatywny.

Ostatecznym testem dla Konwentu, którego prace zostaną dzisiaj zapoczątkowane, będzie jego zdolność do zaprzęgnięcia do pracy zbiorowej mądrości i woli; do wypracowania zrównoważonej i skutecznej reformy tego, co robimy wspólnie jako Europejczycy i tego, jak to robimy; a także dokonania tego w sposób, który wyda się zdecydowanie słuszny w kontekście następnej Konferencji Międzyrządowej, dotyczącej reformy traktatów.

Parlament Europejski, jako aktywny uczestnik i moderator tego procesu, życzy Wam wszystkiego najlepszego.

Z tyłu, za Prezydencją, widzicie symbol Europy – flagę z dwunastoma gwiazdami. Jesteśmy politykami, więc oczywiście musimy być pragmatyczni i stąpać twardo po ziemi. Ale nic nie stoi nam na przeszkodzie, by spojrzeć w stronę owych gwiazd i snuć marzenia o wspólnej przyszłości, jaką chcemy sobie wyobrazić i stworzyć.

A skoro o marzeniach mowa, to chciałbym zakończyć w tym szczególnym dniu, cytując irlandzkiego laureata Nagrody Nobla w dziedzinie literatury, Williama Butlera Yeatsa: „Rozpostarłem moje marzenia u Waszych stóp; stąpacie delikatnie, gdyż stąpacie po moich marzeniach”.